

Tore Lomsdalen bor i Italia hvor han driver sin astrologivirksomhet. For tiden holder han på med en mastergrad i kulturell astronomi og astrologi ved University of Wales i Storbritannia. Tore skriver horoskopspaltene for bladet Medium.

En reise som kan
forandre livet ditt:

Frans av Assisi - en helgen utenom det vanlige

Uansett religiøs, åndelig eller spirituelt ståsted er en reise til Assisi en stor opplevelse. Selv har jeg reist til flere pilgrimssteder i Italia, men Assisi er noe helt for seg selv. Bare det at pave Johannes Paul II (1920-2005) i sin tid gjorde noe som for mange var utenkelig, nemlig å samle hele verdens religiøse overhoder i denne byen, viser at stedet har noe helt spesielt over seg.

:: Tekst: Tore Lomsdalen Foto: Tore Lomsdalen og privat

*Frans
som kom-
mer tilbake
fra krigen.*

Denne vakre middelalderbyen ser nærmest ut som et maleri i hvite marmorerte sjar-teringer der den ligger i åskammen, noe du oppdager på flere mils avstand når du lang-somt, men sikkert kjører mot Assisi. Når du ankommer, merker du fort den spesielle atmosfæren og vibrasjonene som hersker her. Stillheten, ydmykheten og respekten for noe større enn den materielle verdenen og mennesket selv er noe man nærmest kan ta og føle på hvor enn man beveger seg i denne ærbødige byen. Her dreier alt seg om selve hovedpersonen – sankt Frans av Assisi.

Oppvekst

Frans ble født inn en rik kleshandlerfamilie i 1182 i Assisi, og var en av sju barn. Selve dagen han ble født, varierer med kildene man leser. Noen nevner den 4. oktober, som er hans religiøse festdag, og han døde 3. oktober i 1226 i Assisi-området.

Frans hadde en streng oppvekst. Han måtte arbeide i sin fars forretning og studerte blant annet latin og matematikk. Faren ville at han skulle bli regnskapsfører for familiebedriften. I sin ungdomstid fikk Frans tilnavnet «bankettløven» av sine venner fordi han hadde stor sans for dans, fest og det glade liv. Men at han hadde et stort hjerte, er det ingen tvil om. Det fortelles at han jagde vekk tiggere når de kom til hans fars forretning, for deretter å løpe etter dem og gi dem en slant mynter samtidig som han ba om tilgivelse for sin opptreden.

Krigen mellom Assisi og nabobyen Perugia i 1201, hvor Frans kjempet for sin hjemby, viste seg å bli et vendepunkt i hans mondene og sekulære livsstil. Han ble tatt til fange, slapp ut etter et år, var livstruende syk, men deltok fortsatt i krigshandlinger og satset på en militær ridderkarriere.

I denne perioden fikk Frans en guddommelig åpenbaring, reiste tilbake til Assisi og

Er
dette en
moderne
Frans?

Sankt
Frans
– selve ikonet
for Assisi.

gav alle sine eiendeler til de fattige – mot sin fars vilje. Nå jaget ikke Frans lenger tiggerne bort, men gikk opp til dem og gav dem en stor klem. I stedet for fest og moro tilbrakte han dagene i ensomhet og meditasjon i fjellene rundt Assisi.

Spirituelle og åndelig liv

Selv om Frans levde de første årene som en fattig tigger, greide han likevel å skaffe penger til å restaurere flere forfalne kirker i og rundt Assisi. Kledd i en enkel strikappe og alltid barbeint begynte han å snakke om anger og synd og fikk snart sine første tilhengere. På den tiden kunne man bli erklært kjetter og i verste fall bli brent på bålet om man ikke hadde aksept fra kirken for å gå rundt og preke Guds ord.

Derfor reiste Frans sammen med elleve av sine nærmeste tilhengere til pave Innocens i Roma og spurte om å få opprette en hellig orden. Paven var først i tvil, men hadde en drøm om Frans som gjorde at han godtok forespørselen. Dette resulterte i at Fransiskanerordenen ble opprettet 16. april 1210, hvor ordensbrødrene ikke eide noe som helst og prekte på åpen gate.

Tilhengerskaren vokste raskt, og fra området rundt Assisi spredte det seg til hele Italia og mange andre land rundt Middelhavet. Ordenen ble etablert i det Hellige Land i 1217. Frans skal også ha vært den første som innførte tradisjonen med julekrybben og Jesu fødsel i stallen. Han brukte levende dyr og selve krybben som et alter, slik at folk kunne oppleve Jesu fødsel på en mer virkelig måte.

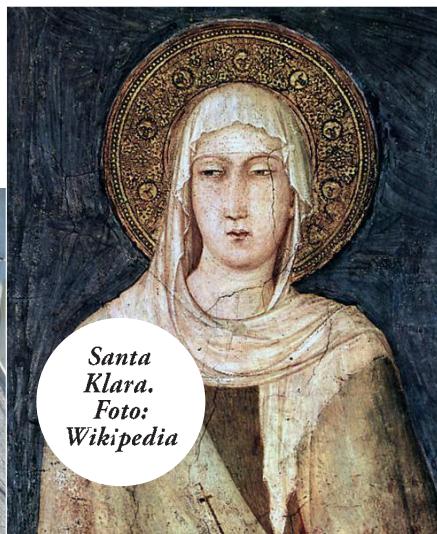
Kvinnen i hans liv

En kvinnelig forgrening av Fransiskanerordenen ble dannet av sankta Klara fra Assisi, som kom fra en velstående adelsfamilie. Bare 17 år gammel traff hun Frans og ble betatt av hans levemåte. Etter dyp meditasjon og bønn bestemte hun seg for å ta del i det samme livet. Hennes familie nektet henne å bli nonne, så en natt før palme-søndag 1211 forlot hun sin families hus og dro til Frans. Han ga henne nonnedrakt og ordnet opphold først ved forskjellige klostre i området, og så til San Damiano, hvor hun senere ble abbedisse.

I likhet med Frans fornektet hun alle materielle goder og levde i fattigdom. Som kvinne kunne hun ikke reise rundt og holde preken, og derfor holdt hun seg isolert i klosteret. Sankta Klara levde fra 1194 til 1253 og ble erklært helgen i 1255. ►

Ikke bare skulle Frans og Klara spre Guds ord og evangeliet, men begge var like mye opptatt av å hjelpe andre mennesker, spesielt de som var syke og fattige. De virket sammen og hjalp hverandre så lenge Frans levde. På denne tiden ble de spedalske utstøtt og isolert fra samfunnet. I sin tidligere materielle livsstil hadde Frans den samme avsky som andre folk for denne gruppen syke og holdt seg på lang avstand fra dem. Men etter omvendelsen fikk han en åpenbaring om at han skulle vise dem kjærlighet. Fra nå av kysset han de deformerte hendene til alle spedalske han traff på sin vei.

To år før sin død ble Frans stigmatisert og fikk tilsvarende sår som den lidende Kristus fikk på korset. Stigmata sees på som et martyrium og et tegn på det aller helligste et menneske kan oppnå i livet. Angivelig skal Frans være den første som har opplevd å bli stigmatisert, i hvert fall er han den første man vet om. Sankta Klara stelte og bandt sårene hans med urter og andre legende planter. 16. juli 1228, to år etter sin død, ble Frans erklært helgen av pave Gregor den 9.

Santa Klara.
Foto:
Wikipedia

Dyrenes venn

Frans viste ikke bare mennesker stor kjærlighet, men gjorde det i like stor grad til dyr. For ham var dyr som brødre og søstre på samme måte som mennesker. En fortelling går ut på at mens han gikk på landeveien med sine ordensbrødre, fikk han øye på en stor flokk med fugler som satt oppe i trærne. Frans bad de andre om å vente mens han gikk og hilste på sine brødre og søstre. Fuglene ble så fasinert av kraften i hans stemme at de flokket seg rundt ham og ikke en eneste fløy vekk.

En annen dyrelegende er fra da Frans bodde i byen Gubbio, en naboby til Assisi. Det dukket opp en stor ulv opp i nabolaaget. Den var så forferdelig og voldsom at den ikke bare slukte andre dyr, men også mennesker. Siden den ofte nærmet seg byen, var alle livredde, og i frykt for ulven torde ikke folk gå utenfor bymurene. Frans følte stor medlidenhet med folket i Gubbio, og besluttet å møte ulven, selv om alle rådet ham ikke å gjøre det.

Frans satte all sin lit til Gud og dro fra byen med sine brødre, men da de ikke torde å gå videre, dro Frans alene mot stedet der ulven var kjent for å oppholde seg. Mange fulgte med på avstand og var vitne til det som skjedde. Ulven løp mot Frans med kjevene vidåpne. Da den nærmet seg gjorde Frans korsets tegn og ropte: «Kom hit, bror ulv, jeg befaler deg i Kristi navn»

verken å skade meg eller noen andre.» Ikke før hadde Frans gjort korsets tegn, så stoppet den fryktelige ulven, lukket kjevene og la seg ned foran føttene hans, like ydmykt som et lam.

Frans sa til ulven: «Jeg vil gjøre fred mellom folket og deg, bror ulv. Du skal ikke mer plage dem, og de skal tilgi deg alle dine tidligere lovbrudd og gi deg mat, da sult har drevet deg til å angripe. Verken menn eller hunder skal forfølge deg mer.»

Etter å ha lyttet til disse ordene bøyd ulven hodet, og ved bevegelser i kroppen, halen og øynene gjorde den tegn til at han var enig i hva Frans sa, og la til og med labben i Frans' hånd. Etter dette fikk både dyr og mennesker gå i fred for ulven, som ble jevnlig foret av byens innbyggere til alles store glede.

Frans regnes som dyrenes venn.

Assisi med sine trange gater og særegne middelalderbygninger.

Assisi - fredens by

Assisi er en liten by med sine ca. 1000 beboere innenfor selve bymurene. Når man tar med de rundt fem millioner turister og pilegrimer som årlig kommer til byen, kan den til tider være en svært travel liten by.

Reiser du utenfor sesonger og høytider, er det ikke noe problem å finne hotellrom, men ellers er det lurt å bestille lang tid i forveien. Vinterhalvåret, bortsett fra julen, er en stille tid, men fra påske og utover setter strømmen av besøkende inn.

Det sies at flere av de som kommer til Assisi som turister, reiser derfra som pilegrimer. Dette er en by som fenger. Det hersker nærmest uforklarlige vibrasjoner av åndelig og spirituell stemning over stedet. Man føler at et førstegangsbesøk ikke er nok.

Når man reiser derfra, higer man etter å komme tilbake. Jeg kjenner flere italienere som er mer eller mindre troende, men likevel reiser til Assisi med jevne mellomrom nettopp for å finne indre ro og fred med seg selv og sin sjel.

Å sitte ved sankt Frans' sarkofag og be, meditere eller bare være der i stillhet og føle den sterke energien som omgir deg, gir ny kraft og styrke til å møte utfordringer i livet. I hvert fall var det slik jeg sanset og fornemmet denne utrolige opplevelsen av å være i sankt Frans' umiddelbare nærhet.

Etter å ha reist mye rundt i Italia slår det

meg at også innbyggerne i Assisi er mer fredfulle enn mange andre steder. Et vennlig nikk og et smil når du treffer noen på åpen gate, er helt normalt. Til og med når du går inn i en av de utallige suvenirbutikkene, så slipper du det kjøpe- og salgspresset som finnes i de fleste turistområder verden over.

Prisene generelt ligger på et svært akseptabelt nivå. Det finnes mange hyggelige og gode spisesteder i byen. Selv bodde jeg på et vennlig og koselig familiehottell, Hotel Berti, bare fem minutter fra basilikaen St. Frans.

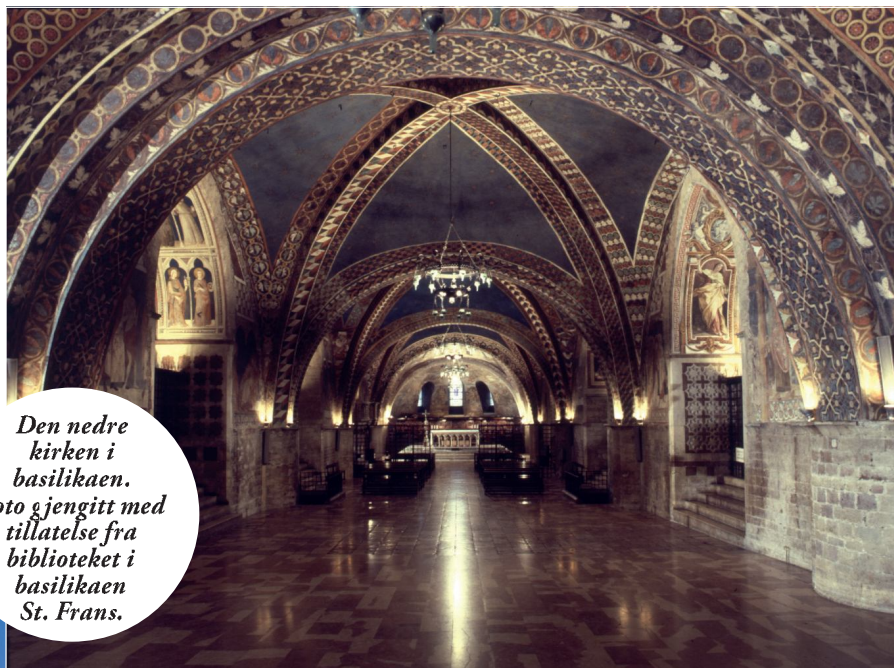
Severdigheter

Assisi har mange interessante severdigheter som museer, kulturelle monumenter og ikke mindre enn nesten 40 kirker. Et

absolutt must, og stedet man bør starte, er selvsagt Basilica di San Francesco, eller basilikaen til ære for sankt Frans, hvor han også ligger begravd.

Dette er en utrolig vakker kirke med sine mange fantastiske fresker og kunstneriske dekorasjoner som kun kan beskrives gjennom egenopplevelse. Ord og bilder gir kun en ringe gjengivelse. Den er bygget som to gedigne kirker oppå hverandre, den ene vakrere enn den andre. Under den nedre kirken befinner sarkofagen til sankt Frans seg. Dette er et godt utgangspunkt å starte for å få den rette spirituelle tilhørigheten til kirken og byen Assisi.

Herfra bør man legge turen til Piazza del Comune, den vakre og storslåtte sentrale kommuneplassen med sine mange storslåtte og vakre middelalderbygninger.

Den nedre kirken i basilikaen. Foto gjengitt med tillatelse fra biblioteket i basilikaen St. Frans.

Den gedigne basilikaen St. Frans som sees fra lang avstand.

*Krypten
hvor sankt Frans'
legeme befinner seg.
Foto gjengitt med
tillatelse fra
biblioteket i basili-
kaen St. Frans.*

*Den øvre
kirken i
basilikaen.
Foto gjengitt med
tillatelse fra bibliote-
ket i basilikaen
St. Frans.*

Her bør man sette av tid til å se nærmere på Minerva-templet fra det 1. århundre, som stikker seg ut med en rad av seks høye korintersøylor.

Templet kan opprinnelig ha vært bygget til ære for Minerva, som var den jomfruelige romerske gudinnen for blant annet poesi, medisin, visdom, handel – og magi! På plassen ligger også en kirke bygget i 1615, under renessansen, med det svært så moderne navnet Chiesa Nuova, «den nye kirken».

Hvis du fra den sentrale plassen går et par kvartaler østover på Corso Mazzini, kommer du til et lite smug på høyre side hvor det går noen trapper nedover. Her ligger det antatte fødestedet til sankt Frans,

som i utgangspunktet ser ut som en stall og i dag brukes som et bedehus.

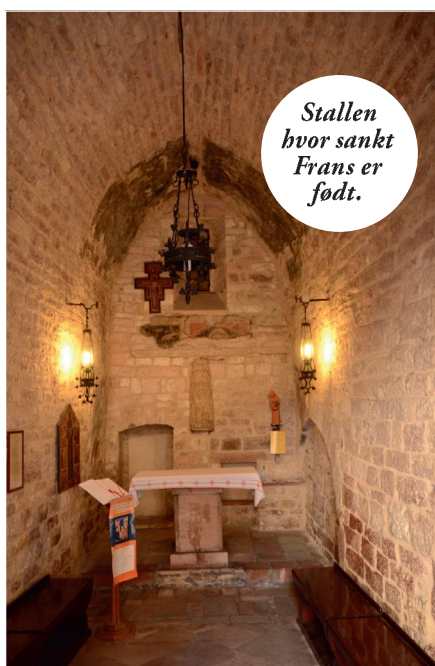
Rett ved siden av ligger også det som engang var både Frans' og hans fars arbeidssted. Fortsetter du videre langs Corso Mazzini kommer du til den storslåtte og gedigne Basilica di Santa Chiara, sankta Klara's kirke, hvor man kan få en fantastisk utsikt utover hele området. I kirken finner man krypten med etterlevninger av sankta Klara og den interessante utstillingsmonteren med klær og andre eiendeler fra både Frans og Klara, hvor blant annet Frans' særegne, men enkle munkekappe henger.

Eremo delle Caceri

Et annet svært interessant sted, som ligger

fire kilometer ovenfor Assisi, er Eremo delle Caceri, et kloster hvor sankt Frans tilbrakte mye tid i bønn, meditasjon og isolasjon fra omverdenen.

Klosteret er et komplisert byggverk med trange ganger og trapper til steder hvor Frans oppholdt seg. Frans var ikke bare inne i selve klosteret, men oppholdt seg i de mange grottene som finnes i fjellsiden. Når du er her, bør du ta deg tid til en liten spaseretur langs den idylliske stien som slynger seg etter fjellsiden. Her finner du også tre moderne munkestatuer, som illustrerer at de søker etter stjerner ute i universet. Polarstjernen står spesielt nevnt i beskrivelsen. Om sankt Frans var opptatt av himmellegemer, vet man ikke, men det er

*Stallen
hvor sankt
Frans er
født.*

*Den
vakkre sen-
trale plassen
i Assisi.*

slett ikke usannsynlig. I hvert fall forsøker kunstneren å tolke det slik.

I rimelig kjøreavstand fra Assisi ligger det flere vakre middelalderbyer, og den du absolutt burde få med deg, er Gubbio, hvor Frans temmet ulven. Den ligger kun en kort times kjøretur fra Assisi.

Gubbio er også meget vakker, men mangler den åndelige og spirituelle atmosfæren til Assisi.

Den største byen i provinsen Umbria er hovedsetet og universitetsbyen Perugia med sine over 150.000 innbyggere. Her er det den gamle bydelen som er mest interessant å besøke. Men er du på farten, kan også den mindre, men eksklusive byen Cortona, som ligger på en vakker høyde, så absolutt være verdt et besøk.

Har du god tid og tar deg en rundreise, er jo Firenze verdt å få med seg, som ligger en nesten to timers kjøretur fra Assisi. Det samme gjør også den lille studentbyen Urbino, som har 12.000 studenter og omtrent like mange innbyggere. Bortsett fra at den bærer noe preg av å være en studentby, kan du godt ta deg en tur til denne særegne middelalderbyen, som fortsatt i sin helhet ligger innenfor den opprinnelige bymuren. Urbino er også maleren Rafaels fødeby og har et eget museum om kunstneren.

*Klostret
hvor sankt
Frans tilbrakte
mye tid i bønn og
medita:jon.*

*Søker
munkene etter
Polarsjernen og
andre legemer
i universet?*

Reisetips

Fra Norge til Italia er de mest gunstige internasjonale flyplassene enten Pisa eller Roma. Reiser du på egen hånd, er du avhengig av å leie bil om du ikke har ekstra god tid og tar offentlige transportmidler som tog og buss.

Fra Roma til Assisi er det ca. 200 km, og fra Pisa ca. 280 km. Mesteparten er motorvei. Hoteller i Assisi i alle prisklasser finner du masse om på nettet. Selv bodde jeg på det koselige familiehotelet Hotel Berti, www.hotelberti.it, kun fem minutter fra basilikaen St. Frans. Husk å bestille i god tid, spesielt om du reiser i høysesongen.

Det finnes mange bra restauranter, men Buca de San Francesco, hulen til sankt Frans, som egentlig er en gammel stall, kan være verdt et besøk. Om du ikke vil reise privat, finnes det noen norske firmaer som organiserer spirituelle gruppereiser til Assisi, som blant annet Din Indre Vei.

Lykke til og god tur!

Senter for integrert medisin og økt bevissthet

Unity

Vi vil bidra til personlig vekst
Bevisstgjøre det indre potensiale til
kraft og kjærlighet
Hjelpe kroppen til å fungere bedre
med naturlige metoder
En bedret almenntilstand kommer
som en naturlig følge!

Senteret har 70 terapeuter/behandlere og
et stort utvalg av skoler, kurs og foredrag

www.unity.no

[Husk! unitymessa den 25 & 26 august]